

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Feria, & Vigilia. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

4 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. I. II. & III.

obtulit in pane azymo, in Cœnaculo Sion. Eadem docet Pamelinus Tom. I. Liturg. Eccles. Latine. neque dicas, Iacobum celebrasse primam, de Consecrat. d. I. cap. Iacobus, ex Synodo Sexti; quia Petrus ordinem præscripsi, Iacobus euulgauit: quomodo con-

ciliat Scriptores Vualden. lib. de Sacrament. tit. 12. cap. 28. &c de Petro absolute docent Clem. Epist. 2. Isidor. lib. I. de Offic. cap. 13.

e De Feste Duplici, &c.] Quid sit Festum Duplex, &c. dicemus cum de Rubricis Breuiarij.

De Duplici. I.

Missa dicitur de Duplici illis diebus, quibus in Kalendario ponitur hac nota, Duplex, & in Festis mobilibus, quandocumque Officium est Duplex. In Duplicibus dicitur ^f una tantum Oratio, nisi aliqua memoratio fieri debeat. Alia omnia dicuntur, ut in propriis Missis assignatum est. Quando dici debeat Gloria in excelsis, & Credo, inferius ponitur in propriis Rubricis.

^f Una tantum Oratio.] Vide infra tit. 9. de Orationibus, cur una tantum.

De Semiduplici, & Simplici. II.

Missa de Semiduplici dicitur, quando in Kalendario ponitur haec vox, Semiduplex. Præterea in Dominicis, & diebus infra Octauas. In Semiduplicibus tam Festis, quam Dominicis, & infra Octauas dicuntur plures Orationes, ut infra dicetur in Rubrica de Orationibus. ^g Infra Octauam dicitur Missa sicut in die Festi, ^h nisi propriam Missam habuerit; in Dominicis vero, sicut in propriis locis assignatur. De Simplici dicitur Missa sicut de Semiduplici, ut suis locis ponitur.

^g Infra Octauam.] Octaua namque est eiusdem Festi prorogatio, teste Radulpho Tungrensi de Canonum observnat. Propos. 19.

^h Nisi propriam Missam habuerit.] Ut infra Octauas Paschæ, Pentecostes, & sanctorum Apostolorum Petri & Pauli accidit.

De Feria, & Vigilia. III.

Missa de Feria dicitur, quando non occurrit Festum, vel Octaua, vel Sabbathum, in quo fiat Officium B. Marie. In Feriis tamen Quadragesima, Quatuor Temporum, Rogationum, & Vigiliarum, etiam si Duplex, vel Semiduplex Festum, ⁱ vel Octaua occurrat, in Ecclesiis Cathedralibus & Collegiatis ^k cantantur duas Missæ, una de Feste post Tertiam, alia de Feria post Nonam.

Missæ

De Feria, & Vigilia.

5

Missa de Feria fit mentio in Lectionario sancti Hieronymi.

i Vel Octaua.] Id est, dies Octaua. Quidam explicant de quolibet die infra Octauam, ita ut, occurrente Feria ex predictis in die infra Octauam, dici debeant duas Missas, de Octaua, & de Feria: sed in Missali, in Vigilia SS. Petri & Pauli, quando occurrit in Sabbato (occurrente nimirum S. Leonis Festo in Dominica) item & in Vigilia Assumptionis B. Virginis, non prescribuntur duas Missas, de Octaua, & de Vigilia; ergo neque in aliis similibus Feriis erunt dicenda. Neque dicas, esse casum iis locis omissum; cum quia in recognitione Missalis notatae sunt diligentissime, me presente, duas Mis-

sae, quando debent dici, in propriis locis: tum quia diuersa est ratio inter Festum, diem Octauam, & diem infra Octauam. Festum enim semel accidit in anno, dies Octaua est aequalis ferre ritus cum suo Festo; at dies infra Octauam sapienter occurrit, & sine iniuria omitti potest. de qua propria sequitur Rubrica num. sequenti.

k Cantantur dues Missae.] Idem habetur infra tit. 7. num. 2. Qua de re commodius, cum de Defectibus tit. 11. num. 7. & seqq.

Duarum autem Missarum, de Festo, & de Feria, meminit *Micrologus de Eccles. obser. cap. 48. & 58.* Cur altera post Tertiam, altera post Nonam, dicemus infra tit. 15.

2 In Vigiliis autem que veniunt infra Octauam,¹ Missa dicitur de Vigilia cum commemoratione Octauæ: nisi eo die fiat Officium de aliquo Festo, quia tunc dicitur Missa de Festo, cum commemoratione Octauæ & Vigilia. Quod si Vigilia occurrat in die alicuius Festi ex maioribus prime classis, in Missa non fit commemoratione de ea, sicut nec in Officio.

I Missa dicitur de Vigilia.] In hoc casu discordat Missa ab Officio; quia Missa propria de Vigilia conuenit, vt cedat ea Missa, quæ infra Octauas sapienter repetitur; populus etiam, qui ad Missam, non ad Officium conuenire solet, cum Missa de Vigilia ad lucum monetur, & animatur: eadem ratione, Feria Quatuor Temporum occurrente alicubi infra Octauam, Missa erit de Feria cum commemoratione Octauæ; quia Vigilia cedit Feriæ cuicunque Quatuor Temporum, ut hic nn. 5. eademque est ratio de Feria secunda Rogationum iufra Octauam.

Dubitari potest de Vigilia S. Ioannis Baptista infra Octauam Corporis Christi, quæ excludit Festa Semiduplicia; sed hoc non obstat, quia Se-

miduplex transfertur cum Officio & Missa, Vigilia vero non transfertur; & Missam tantum habens, non tollit Officium de Octaua, neque Missam de eadem, quæ sapienter infra Octauam dici solet. Communior autem fuit hæc sententia anno 1628. vt patet ex Kalendariis diversis eiusdem anni, quo occurrerunt Vigiliae sancti Ioannis & SS. Apostolorum infra Octauam Corporis Christi, quod nimirum Missa de Vigilia dicenda sit cum commemoratione Octauæ, iuxta presentem Rubricam. Contra quam non vrgent ea quæ afferuntur; non auctoritas P. Ruiz, seu Alcocer, Missam de Octaua cum commemoratione Vigilia gratis prescribentium; non Caſtaldi grauantis praeterea Collegiatas duabus Missis, de-

A 3 Octaua,

6 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. III.

Octaua, & de Vigilia; non aliorum congruentiae ad sacram Congregacionem delatae: quia, *alunt*, deperduntur Indulgentiae concessae Octauae Corporis Christi, omissa de Sacramento Missa. An deperduntur in Festo Duplici infra eam Octauam occurrente? Neque quia concordare debet cum Officio Missa; quod non est verum, cum infra eamdem Octauam possint dici Missæ Votiuæ, & pro Defunctis, quocumque die non est Duplex. Neque quia Missa de Sacramento magis excitat ad pietatem populos, quam Missa de Vigilia, quæ certè, *ex Alcuino in Parascene*, excitat ad imitandas passiones Martyrum. Neque quia Officium Vigiliæ cedit Festo Semiduplici, quod cessat infra Octauam Corporis Christi. Solutiores enim sunt leges Missæ quam Officij; cessatque Officium Semiduplicis Festi, non Missa Votiuæ, neque Vigiliæ. Nec denique vim faciunt ea verba post Missam de Festo Sacramenti, videlicet, *Infra Octauam dicitur hac eadem Missa:*

3 Si festum habens Vigiliam celebretur Feria secunda, Missa Vigiliæ dicitur in Sabbato, sicut etiam de ea sit Officium: excepta Vigilia Nativitatis Domini, & Epiphaniæ.

Ad Rubricam Breuiarij spectat huius Rubricæ sensus, & est Radulphi Propos. 19. Sicut etiam ieunium anticipatur, quod ab Hebrais fieri solitum pridie Sabbati, in quo ieunandum es-

nam sensus est, non quòd quotidie dicatur, exclusis Votiuis & de Requiem, quæ à Rubricis eo tempore conceduntur, sed quòd eadem repetatur Missa, quando de Sacramento ea dicenda sit. Vide similia verba post Missam Sancti Laurentij, Assumptionis & Nativitatis B. Virginis. Quæ tamen verba non excludunt Missam de Vigilia, neque Votiuam infra eisdem Octauas.

Hæc ex vi Rubricarum antiquarum. Si verò Octaua Corporis Christi excipiatur à maioribus expressè, uti pat est, mihi quoque placebit.

Quæres ex prædictis: Cur in Cathedralibus & Collegiatis non dicuntur duæ Missæ, una de die infra Octauam, alia de Vigilia; sicut infra Octauam Omnis Sanctorum, una dicitur de die infra Octauam, alia pro Defunctis, in Commemoratione omnium Defunctorum? at ecce disparitas. Poteſt enim in Missa Vigiliæ fieri Commemoratio de die infra Octauam, de qua non potest fieri in Missa Defunctorum.

4^m Missa Vigiliæ in Aduentu occurrentis dicitur cum commemoratione Feriæ Aduentus, licet de ea non sit factum Officium, Vigilia Nativitatis excepta.

m Missa Vigiliæ.] Dicitur eadem ratione, quam suprà diximus de Vigiliæ.

5 Si in Quadragesima, & Quatuor Temporibus occurrat Vigilia, dicatur Missa de Feria cum commemoratione Vigiliae.

Set, testatur *Moyses Egyptius de Temp. cap. de Sabb. & cap. de Ieiunio.* neque Dominico die iejunare debeamus, *Distrin. 76. cap. Utinam. & passim* dicitur à sanctis Patribus.

Missæ

Missa in his casibus concordat integrè cum Officio, & cessat ratio quam suprà diximus, propriam Missam cedere debere Missæ non ita propriæ:

6 Tempore Paschali non dicitur Missa de Vigilia, nisi in Vigilia Ascensionis; quæ tamen non ieunatur, sicut nec Vigilia Epiphaniæ.

Cur non ieunatur in his Vigiliis? Dicimus non ieunari, quia lex nulla

neque populus eget monitione ad ieunium, quod significatur per Missam propriam Quadragesimæ, seu Quatuor Temporum.

est de his, ob lætitiam Natalis Domini, & Resurrectionis eiusdem.

De Missis Votiuis S. Mariæ, & aliis. IV.

¶ **V**Otiuſ.] Largè h̄c ſumitur votum, pro voluntate, & desiderio. Missæ igitur, quæ pro voluntate dicuntur, Votiuæ nūc ſupantur; non tamen debet eſſe voluntas irrationabi-

lis, puta, vt Sacerdos breuiorem celebre Missam, &c. Votiuarum autem Missarum eſt mentio in Vita S. Germani Antifiodor. cap. 16. apud Sur. Tom. 4.

1 In Sabbatis non impeditis Fefo Duplici, Semiduplici, Octaua, Vigilia, Feria Quadragesimæ, vel Quatuor Temporum, vel Officio alicuius Dominicæ que ſuperſit, in p̄cedens Sabbathum translato, dicitur Missa de S. Maria ſecundūm varietatem temporum, ut in fine Missalis ponitur.

2 In Aduentu autem, licet Officium non ſiat de S. Maria in Sabbatho, dicitur tamen Missa principalis de ea, cum commemoratione de Aduentu, niſi fuerint Quatuor Tempora, vel Vigilia, ut suprà.

Sabbatum dicatum eſſe conſtat beatae Virginis Deiparæ. Missæ vero sanctæ Mariæ in Sabbatho dicendæ auctor fuit Albinus, Caroli Magni Praeceptor, qui, rogaui Bonifacij Archiepiscopi Maguntini, eam iuſtituit vna cum aliis, de Trinitate, de Angelis, de Sp̄itu sancto, & de Cruce, quæ adhuc ſunt in vſu. Meminit huius ritus Merologus cap. 60. Urbanus II. in Concilio Claromontan. 1096. Officium in Sabbatho B. Virginis deſtinauit Radulphus Prop. 20. & à Monachis Ecclesiæ Occidentalis inductum eſſe hunc ritum anno 1056. ſcribit Baronius; Durandus autem in Ration. lib. 4. cap. 1. quinque affert cauſas. Prima eſt, &

ſecundūm eumdem originaria, quod olim Conſtantinopoli, cūm ante quādam imaginem B. Virginis penderet velum quod eam valabat, in ſexta Feria post Vesperas recedebat velum nullo mouente, & cālum versus deferebatur, ita vt à populo imago tota conſpici poſſet; celebratis autem in Sabbatho Vesperis, dēcendebat ipsum velum, & velabat imaginem, vt prius, vſque ad ſequentem Feriam ſextam. quo miraculo ſancitum eſt, vt eo die ſemper de B. Virginē cantaretur. Altera eſt, quia in Sabbatho post mortem Christi tota fides in ſola Virginē mansit: quæ tamen ratio à modernis Theologis, & merito, reprobatur.

Tertia,